

www.galarna.si

Julie James: *It Happened One Wedding*

Prevod: Esther Košir

Copyright © 2014 by Julie James

This edition published by arrangement with The Berkley Publishing Group, a member of Penguin Group (USA) LLC, a Penguin Random House Company

© za Slovenijo: Hiša knjig, Založba KMŠ 2017

Vse pravice pridržane.

Brez predhodnega pisnega dovoljenja je prepovedano uprizarjanje, reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnemkoli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo v elektronski obliki.

Slika na naslovnici: Period Images, Shutterstock

Distribucija: Aurora AS d. o. o.,

p. p. 168, 4290 Tržič

Tel. +386 (0)59 932 107

www.galarna.si

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Univerzitetna knjižnica Maribor

821.111(73)-311.2

JAMES, Julie, 1974-

Sanjska poroka / Julie James ; prevod Esther Košir. - 1. izd. -
Maribor : Hiša knjig, Založba KMŠ, 2017. - (Agenti FBI ; knj. 5)

250 izv. - Prevod dela: It happened one wedding

ISBN 978-961-7015-08-9 (broš.)

COBISS.SI-ID 90856449

Julie James

SANJSKA POROKA

Agenti FBI: 5. knjiga

Prevod:

Esther Košir

Mojim staršem

Zahvale

Zahvalo dolgujem mnogim posameznikom, ki so mi pomagali pri knjigi, da je danes takšna, kot je. Prvi in najpomembnejši je Brent Dempsey, čigar znanje in vpogled sta bila neprecenljiva za razvoj te zgodbe. Neizmerno cenim vso tvojo pomoč.

Hvala tudi Davu Scalzou, ki je odgovoril na moja prenekatera vprašanja s področja lastniškega kapitala in investicijskega bančništva in čigar navdušenje nad to temo je bilo ključnega pomena za razvojne faze glavne junakinje. Hvaležna sem tudi Pameli Clare za njeno poznavanje strelnega orožja in za njen neizmeren trud pri posredovanju tehničnega znanja za prizor o streljanju, ki smo ga na žalost morali črtati iz knjige. Hvala tudi dr. Alexu Linu za njegovo znanje ginekologije.

Iz srca se zahvaljujem Elyssi Papa in Kati Brown za prvo branje knjige, dvema inteligentnima in pozornima ženskama, ki skrbita, da so moje zgodbe še boljše, in ki naše sodelovanje spremenita v iskreno zadovoljstvo. Hvala moji urednici, Wendy McCurdy, ki me pri knjigi vedno zna usmeriti na pravo pot. Njen vpogled je bil eden ključnih pri prvih osnutkih te knjige. Hvala publicistki Erin Galloway in celotni ekipi pri Berkeleyju ter moji agentki Robin Rue za vso njeno lanskoletno podporo, znanje in spodbudo.

In končno hvala še mojemu možu, ki se je poročil z odvetnico, ampak zdaj živi z žensko, ki ga zbujata ob treh ponoči, ker ne ve, kako nadaljevati njeno knjigo. Hvala, ker me vedno poslušataš.

Ena

POSEBNI AGENT FBI, Vaughn Roberts, je bil izurjen v umetnosti branja subtilne govorice telesa in zato bolj ali manj prepričan, da bo zmenek splaval po vodi.

Dobra plat tega je bila, da se ni utapljal na svojem zmenku. Opazoval je klavrno srečanje med privlačno žensko rdeče rjavih las, ki mu je padla v oči v trenutku, ko je pred dvajsetimi minutami vstopila v kavarno, in nekim frajerjem v črtasti poslovni srajci, ki se je očitno potegoval za Guinnessovo knjigo rekordov v pripovedovanju najdaljše zgodbe na svetu.

Ženska je med poslušanjem zgodbe prikimavala in se pretvarjala, da ga z zanimanjem posluša. Trenila je z očmi in se trudila, da ne bi zazehala. Da tega slučajno ne bi opazil, je hitro vzela kavo in naredila požirek.

Vaughn se je nasmehnil. Domneval je, da je šlo verjetno za zmenek na slepo ali prek posredovanja spletnih agencij, saj je ženska po vstopu v kavarno najprej pogledala naokoli in se šele nato z zadržanim nasmeškom napotila do mize, kjer je sedel tip v črtasti poslovni srajci. Upoštevajoč vse okoliščine, je prav tako domneval, da bo njun zmenek prvi in hkrati zadnji. Ampak ne glede na vse je bil mnenja, da si je ženska zaslužila vse pohvale za vljudnost pri poslušanju sogovornikovega dolgovezenja.

Vaughn je vedel, da je bilo najpomembnejše pravilo na prvem zmenku postavljanje veliko vprašanj. Ženske so imele rade tiste moške, ki so se zanje zanimali. Nič manj pomembno pa ni bilo, da so imele rade moške, ki so pozorno spremljali njihove odgovore. Kot moški, ki se je izsolal v postavljanju vprašanj in pazljivem spremljanju odgovorov, je imel v tem nekaj prednosti.

Tip v črtasti srajci je ta tečaj očitno zamudil.

Vaughn se je spet posvetil svojim obveznostim – vzel je mobilni telefon in pregledal e-pošto. Do srečanja mu je ostalo še deset minut. V restavraciji, ki je bila za vogalom njegove ulice, se bo na večerji dobil s svojim mlajšim bratom Simonom in Simonovim novim dekletom. Večerja bo nekaj posebnega, zato je težko krotil svojo radovednost.

Prvič bo spoznal Isabelle, čeprav je njegov brat začel hoditi z njo že pred tremi meseci. Simon jo je omenil ob več kot samo eni priložnosti, kar je povedalo marsikaj. Tako kot Vaughn je tudi Simon svoji družini zelo nerad razlagal o dekletih, s katerimi je hodil na zmenke. V nasprotnem primeru bi mu namreč njegova v strogo tradicionalnem katoliškem duhu vzgojena mati zastavila cel kup vprašanj, saj je že dolgo časa upala, da se bo vsaj eden od njenih sinov počasi ustalil. Glede na to, da je Vaughna odpisala kot 'izgubljen primer' – pri svojih štiriintridesetih letih je bil zvest samskemu stanu in zatorej vse prej kot zgleden Irec – je vse svoje upe položila na Simona.

Kakorkoli že, zdaj se je zgodilo prvič, da je Simon izrecno prosil Vaughna, naj spozna njegovo dekle. Seveda ni bilo nič nenavadnega, da je Vaughn dobil stroga navodila od svoje matere, da jo mora poklicati takoj po večerji in ji do potankosti poročati o vsem.

Moški smeh na drugi strani kavarne je zmotil Vaughnove misli. S telefona je s pogledom ošinil navzgor, misleč, da je tipu na zmenku, ki ga je prej opazoval, kazalo na boljše.

Niti pod razno.

Tip v črtasti srajci je še naprej razpredal na dolgo in široko, s to razliko, da se je zdaj svojim zgodbam celo

smejaj, ker očitno ni bil samo neki čedni frajer v dragi obleki, ki je iz rokava stresal iskrive pogovore, *ampak nekdo, ki je bil tudi hudičevo zabaven!*

Daleč od tega.

Ženske so nedvomno imele rade samozavestne moške. A kot moški, ki ni imel nikoli problema navezati stika z žensko – pravzaprav je bilo ravno nasprotno – je Vaughn tudi vedel, da si je večina žensk želela moškega, ki se je zanimal zanjo. In tip v črtasti srajci je tu pogrnil na celi črti.

Vaughn je videl, da je ženska namenoma pogledala na svojo uro. Z radovednostjo je opazoval, kaj bo sledilo. V prvi priliki, ko je gospod Črtasta srajca hlatal za zrakom, se je z nasmeškom hitro vmešala v pogovor. Gospoda Črtasta srajca je nasmešek začasno utišal, kar je bilo povsem prav.

Imela je čudovit nasmeh.

Približno v tem trenutku je Vaughn svojo pozornost začel usmerjati vanjo in ne na mučne okoliščine njenega zmenka, dasiravno zanimive in kratkočasne na pogled. Rdeče rjavi stopničasto ostriženi lasje so ji elegantno padali čez ramena. V bistvu je bilo vse na njej videti moderno in izbrano z okusom, od lepo nagubane bluže v kremni barvi do zapeljivega, oprijetega sivega krila do kolen in tanke poletne rutice okoli njenega vratu.

Glede na njena lepo krojena oblačila in klasične visoke pete je domneval, da je v zgodnjih tridesetih letih in z dostojno službo.

Povedano drugače, bila je inteligentna, privlačna in očitno samska.

S tem bi se lahko sprijaznil.

Tip v črtasti srajci je čez nekaj trenutkov vstal od mize in odločno zamahnil z roko, kot bi hotel reči: *Ni problema, tudi meni se mudi naprej.* In verjetno je nekam res moral, ker ni bil samo čeden, zabaven in z imenitno službo, *ampak ker je bil tudi pomemben!*

Kakopak.

Ženska rdeče rjavih las se je zdaj morala odločiti. Pot iz zagate bi lahko našla na lažji način, v smislu *Pošlji mi e-pošto, da še kdaj ponoviva*, in mu potem ne bi nikoli odgovorila, ali pa bi se odločila za težji, a iskrenejši način, kot na primer: *Bilo je prijetno, ampak med nama ne čutim neke povezave.*

Gospod Črtasta srajca je pokazal na svoj telefon. *Tě lahko kdaj pokličem?* Potem je čakal, da bi videl njen odziv.

Vaughn je čakal skupaj z njim.

Ženska je z obžalovanjem zmajala z glavo.

Vaughnovo zanimanje se je povečalo za petkrat. Kot moškemu, ki je v svojih zvezah cenil odkritost, mu je

bil slog te ženske všeč. V takšnih okoliščinah je morala zbrati precej korajže, da mu je povedala resnico.

Gospod Črtasta srajca zavrnitve očitno ni pričakoval, ampak Vaughn je z njim sočustvoval. Gledal je, kako je tip žensko nekaj vprašal – ironično je izbral prav ta trenutek, ko ji je končno dal priložnost priti do besede. Videti je bilo, da je bil njen odgovor prijazen, saj je rekla nekaj, da je prikimal in se z rahlo zmedenim izrazom napotil proti vratom.

Takoj ko je odšel, je od olajšanja izdihnila in iz svoje torbice vzela mobilni telefon.

Vaughn jo je gledal, kako je eno nogo prekrižala prek druge in se udobno namestila v svojem stolu.

Res bi bilo škoda, da bi takšni ženski dovolil končati petkov večer s tako grenkim priokusom.

NO, VEČER JE bil res obžalovanja vreden.

Sidney Sinclair je poslala sporočilo svoji najboljši prijateljici Trish, ki ji je prejšnjo soboto ob steklenici modrega pinota pomagala ustvariti spletni profil za zmenke. Takrat ji je bila zamisel o spletnih zmenkih zabavna in vznemirljiva – in morda bo temu še vedno tako – ampak doslej je bil rezultat 1 proti 0.

Samec številka ena ne pride v poštev, je poslala sporočilo Trish. Preveč je govoril.

Čez nekaj sekund ji je Trish odpisala nazaj. *Ali se to na prvem zmenku ne spodobi?*

Trish je situacijo seveda hotela prikazati v pozitivni luči. Kot srečno poročeni in z naraščajem obdani najboljši prijateljici samske triintridesetletne ženske ji ni preostalo nič drugega.

Toliko kot tisti osel iz filma Shrek, je Sidney odtipkala nazaj.

Avč, to pa ni dobro.

Hja, povej mi nekaj novega. William, alias samec številka ena, je obetal veliko. Bil je borzni posrednik in se ukvarjal z različnimi investicijami. To je bila njuna skupna točka, če bi ji recimo dovolil govoriti. Povedal je še, da rad potuje, hodi v kino in da uživa v odkrivanju novih restavracij v mestu. Vse to je sodilo v stolpec s ‚plusi‘.

Tisto, kar je v svojem profilu izpustil, je bilo, da je o teh stvareh rad govoril tako podrobno, da je skoraj otopela.

Saj ne da Sidney ne bi upoštevala dejstva, da so bili ljudje na prvih zmenkih pač nervozni in so posledično potem več govorili. Problem je bil, da William ni bil toliko nervozen, kolikor je bil poln samega sebe – in s tem je pri njej izgubil vse točke.

Ena od stvari, ki se jih je Sidney odločila, ko se je po osmih letih iz New Yorka vrnila v Chicago, je bila, da bo za svoje zmenke izdelala načrt. Zaroko z bivšim zaročencem je razdrla pred šestimi meseci, kar je bila dovolj dolga doba za žalovanje ob izgubi partnerja.

Ko se je preselila nazaj v svoje rojstno mesto Chicago, si je želela zaživeti na novo. In da bi čim boljše izkoristila to priložnost, se je Sidney odločila, da bo izkoristila nekaj znanj, ki jih je pridobila v svojem poslovnem življenju. Kot direktorica enega najuspešnejših skladov za upravljanje z zasebnim kapitalom v državi je imela prefinjen občutek, kadar je bilo treba ugotoviti, ali je bilo neko podjetje dobra ali slaba naložba. Ta šesti čut je bil pravzaprav razlog, da je z njo pred tremi meseci, ko je bila še zaposlena v investicijski banki na Manhattnu, stopila v stik chicaška firma in jo vprašala, ali bi bila pripravljena voditi sklad, vreden štiri milijarde dolarjev.

Te instinkte je morala zdaj samo še uporabiti v svojem zasebnem življenju. Če si po tridesetem letu hotel preživeti v krutem svetu zmenkarij, si se moral vesti nekako poslovno. In če hoče biti uspešna, mora biti odprta za nove možnosti, a hkrati tudi odločna in hitro preiti na novega kandidata, če se je izkazal kot podpovprečna investicija.

Nekateri bi morda rekli, da je bil njen pristop do zmenkov preveč pragmatičen, morda celo vzvišen.

Nekateri ljudje bi morda rekli, da bi morala pri srčnih zadevah slediti svojemu srcu in ne glavi.

Tudi sama je včasih sodila med te ljudi.

»Vsaj kava je tukaj dobra, če drugega ne.«

Močan moški glas je imel pogumen pridih. Sidney je odmaknila pogled s telefona navzgor in ...

Ojoj.

Bil je tisti vroči tip, ki ga je opazila, ko je vstopila v kavarno. Visok in seksi, kljub njegovi bolj ali manj tradicionalni temno sivi obleki in modri kravati. Morda je bil tako zapeljiv zaradi svojih kratko ostriženih gostih, rjavih las. Ali zaradi prijaznih svetlo rjavih oči. Ali pa zaradi močne in poudarjene čeljusti in komaj vidnih dlak na bradi.

Škoda, ker ni vedela, o čem je govoril.

»Kava?« je vprašala. »V nasprotju s ...?«

»S tvojim pogovorom,« je rekel. »Tvoj zmenek ni mogel biti slabši.«

»Si opazil, kaj?« Ni vedela, kaj naj si misli o tem, da je popolni neznanec s tako budnim očesom spremljal njen zmenek.

»Ja. Ampak samo zato, ker sem izurjen, da takšne stvari opazim.« Bleščeče se je nasmehnil. »Nisem nekakšen spolni izprijenec ali kaj podobnega.«

»Spolni izprijenec bi verjetno rekel prav to.«

»Drži.« V njegovih očeh je zažarela zbadljiva iskrica.
»Če ti bo lažje, ti lahko pokažem svojo značko.«

Sidney si ga je natančneje ogledala. Tista ‚značka‘ je po vsej verjetnosti pomenila, da je delal za katerega izmed organov kazenskega pregona. To se je videlo po njegovem drznem govoru, ki ji je dal občutek, da je bil vaje avtoritativnega položaja. »Zakaj se mi zdi, da nisem prva neznanka, ki si ji hotel pokazati svojo značko?«

»Verjemi mi, da je značko pri mojem delu videlo veliko neznanih žensk. In neznanih moških tudi.« Na nasprotni strani mize je povlekel stol in se usedel.

Hm ... halo? Sidney je pokazala na stol, na katerega se je pravkar usedel. »Kaj počneš?«

Pogledal jo je, kot bi bilo to očitno. »Pogovarjam se.«

»Saj te sploh ne poznam.«

»Ravno zato se pogovarjam. Začniva z osnovami. Na primer tvoje ime.«

Aha, v redu. Sidney je natanko vedela, kam pes moli taco. Tip je videl njen propadli zmenek in očitno prišel do zaključka, da je bila samska in potemtakem lahek plen.

»Ne bom ti povedala, kako mi je ime,« je rekla.

»Prav, potem boš gospodična Neimenovana,« je rekel, ne da bi se pustil zmotiti. »Kaj, ko bi mi kaj povedala o sebi, gospodična Neimenovana?«

Pogledala ga je s svojim najboljšim ‚spelji se‘ pogledom, ki ga je izpilila do perfektnosti v osmih letih življenja v New Yorku. »Ali je to tvoja oguljena fraza prijaznega policista, s katero osvajaš ženske? Res izvirno.«

Njegov ton je postal navihan. »Lahko se spremenim tudi v pokvarjenega policista, če želiš.«

Ob takšnem namigovanju je Sidney komaj zadrževala svojo naraščajočo rdečico. »Stavim, da takšni komentarji po navadi vžgejo, kaj?«

»Vprašanje je, ali vžgejo pri tebi?«

»Niti najmanj.«

»Preklete. Potem bo bolje, da zamenjam taktiko.«

»In zelo rada bi še malo ostala, ker me zanima. Resnično.« Sidney je pogledala na svojo uro. »Ampak na žalost se odpravljam na neko večerjo.«

Nato jo je presenetil.

Njegov izraz se je spremenil v zelo iskrenega. »Prav, glej. Morda se ti zdim za malenkost preveč neposreden. Običajno bi začel z duhovitim uvodnim stavkom, ki bi mu sledilo ljubko osvajanje, s katerim bi te očaral

in nate naredil vtis – ja, vidim tvoj skeptični pogled, ampak zdajle mi moraš zaupati: govorim o resnično kakovostni taktiki. Ampak tudi jaz moram nekam iti, tako kot ti. Pregarja me čas.

Po pravici povedano, si me očarala, takoj ko si vstopila v to kavarno. In o tebi bi rad izvedel še kaj več. Ne potrebujem ne tvoje številke ne tvojega imena. Srečaj se tukaj z mano jutri ob isti uri. Plačal ti bom kavo, malo se bova pogovarjala, in potem se boš lahko odločila, ali sem res tak bedak, kot si misliš, da sem.« Kotički njegovih ust so se zavihali navzgor. »Na tej frontni črti te bom morda celo presenetil.«

Samozavesten, spogledljiv in osupljivo čeden. S takšno smrtonosno kombinacijo bi se Sidney običajno rade volje poigrala. Zlahka bi rekla *Zakaj pa ne?*, se jutri spet srečala z njim, in če je tako domišljav, kot si je mislila, da je, potem se bo to končalo tam. Zastonj bi dobila skodelico kave in plehko vznemirjenje, da jo osvaja takšen tip, kot je bil on.

Ampak.

Problem je bil v tem, da je takšne tipe poznala. S takšnim tipom je bila v zvezi. S takšnim tipom je bila celo zaročena. Na Manhattnu je mrgolelo tipov, ki so bili natanko takšni, kot je bil on: samozavestni, dobrega videza in oh in sploh brezhibni. In na lastni